

วาระเร่งด่วน! 15 ม.ค. 67 แจ่งเกิด 'Cell Broadcast'

ถือเป็นเรื่องที่ "สังคม" ทวงถามจนเป็นกระแสขึ้นมาทันที หลังเกิดเหตุรุนแรงกราดยิงในห้างฯ ใหญ่กลางเมือง ว่าเหตุใด? ประเทศไทย จึงยังไม่มีระบบ อีเอ็มเอส (SMS) หรือข้อความสั้น เพื่อใช้แจ้งเตือนประชาชน เวลาเกิดเหตุฉุกเฉินและภัยพิบัติต่าง ๆ?!

เพื่อให้ประชาชนในพื้นที่เสี่ยงภัย ได้รับรู้ถึงความเสี่ยงถึงเหตุการณ์ที่อาจเกิดขึ้น ไม่ว่าจะเป็น พายุ น้ำท่วม และอาชญากรรมรุนแรง เป็นต้น เพื่อให้ทุกคนเตรียมพร้อมรับมือให้ดีที่สุด ในการป้องกันความเสี่ยงต่อชีวิต และทรัพย์สินของตนเอง และครอบครัว!!

ซึ่งการเตือนภัย! จากหน่วยงานภาครัฐในต่างประเทศ เช่น ญี่ปุ่น เกาหลี และสหรัฐอเมริกา เป็นต้น มีการทำมานานแล้ว!?!

ทั้งการเกิดพายุรุนแรง แผ่นดินไหว การแจ้งเตือนเรื่องฝุ่น PM2.5 เนื่องจากปัจจุบัน โทรศัพท์มือถือ เป็นอุปกรณ์ติดตัวที่เข้าถึงประชาชนได้ง่ายและเร็วที่สุดที่สามารถใช้เตือนภัยให้ถึงประชาชนได้เร็วที่สุด นอกเหนือจาก ทีวี และวิทยุ!!

เหตุการณ์ความรุนแรงดังกล่าว จึงทำให้รัฐบาลของ นายเศรษฐา ทวีสิน ต้องการให้เรื่อง เซลล์ บรอดแคสต์ (Cell Broadcast) หรือระบบส่งข้อมูลโดยตรงจากเสาสัญญาณ ไปสู่โทรศัพท์มือถือทุกเครื่องในพื้นที่ให้บริการพร้อมกัน ในรวดเดียว เพื่อแจ้งเตือนภัยในประเทศไทย เกิดขึ้นสำเร็จได้ทันที

ทำให้ "ประเสริฐ จันทรรวงทอง" รมว.ดีอี รับลูก ได้ประสานทาง กสทช. และผู้ให้บริการโทรศัพท์มือถือ เพื่อทำระบบเซลล์ บรอดแคสต์ โดยคาดว่าจะใช้เวลาเร็วสุดภายใน 6 เดือน และอย่างช้าไม่เกิน 1 ปี

อย่างไรก็ตามในการดำเนินการของ กสทช. ที่ผ่านมาได้วางระบบแจ้งเตือนภัยไว้ 2 ระยะ โดยระยะแรกจะเป็นการแจ้งเตือนผ่านระบบโลเกชัน เบส เซอร์วิส (แอลบีเอส) แต่เป็นระบบที่ใช้เวลาประมวลผลนาน ส่วนระยะที่ 2 คือ ระบบเซลล์ บรอดแคสต์ ซึ่งจะทำให้มือถือที่ผ่านบริเวณที่เกิดเหตุ ก็จะสามารถส่งข้อความเข้ามือถือได้ทันที!?!

แต่การทำ เซลล์ บรอดแคสต์ ทางผู้ให้บริการมือถือจะต้องมีต้นทุนเพิ่มขึ้นจากการปรับเปลี่ยนซอฟต์แวร์ของเสาสัญญาณที่อยู่ตามพื้นที่ต่าง ๆ ซึ่งถือเป็นหนึ่งในปัจจัยที่ทำให้การทำระบบเซลล์ บรอดแคสต์ ยังไม่เกิดขึ้นในไทย?!

แต่ดูเหมือนว่าเรื่องนี้จะเริ่มมีความชัดเจน เมื่อทางสำนักงาน กสทช. ได้มีการหารือกับทาง กทม. เพื่อดำเนินการเรื่องนี้อย่างเร่งด่วน!!

"เพชร นริพทะพันธุ์" ที่ปรึกษา ประธาน กสทช. ปฏิบัติหน้าที่โฆษกประจำประธาน กสทช. ด้านเทคโนโลยี ต่างประเทศ พัฒนารัฐกิจ และนโยบายภาครัฐ บอกว่า ทาง ผศ.ทวิดา กมลเวชช รองผู้ว่าฯ กทม. ด้านภัยพิบัติและสาธารณสุข ได้เข้ามาหารือกับทาง ประธาน กสทช. ในเรื่องการทำระบบเตือนภัย ว่าที่ผ่าน

มาทาง กทม. ได้ดำเนินการอย่างไรแล้วบ้าง และจะสามารถประสานความร่วมมือกับ กสทช.อย่างไรบ้าง

“กรอบที่วางไว้เดิมโครงการนี้สำเร็จใน 12 เดือน แต่ประธาณ กสทช.อยากให้เกิดเร่งด่วน 15 ม.ค.นี้ควรจะเริ่มทดสอบได้ จึงวาง 'โทมโคโน'ไว้เริ่มทดสอบใน กทม. ก่อน ซึ่งทาง กทม.มองว่าครั้งแรกอาจจะยังไม่สำเร็จต้องเรียนรู้ในระบบ หากเริ่มต้นได้เร็วก็ยิ่งดี ซึ่งในแผนบริหารจัดการฝั่งโอเปอเรเตอร์ ทาง กสทช.จะเป็นผู้กำหนดมาตรฐาน และสนับสนุนโอเปอเรเตอร์ในการปลั๊กอิน การกระจายสัญญาณ ส่วนตัวคอมมานเซ็นเตอร์ ในส่วนของภาครัฐต้องไปหารือว่าใครหรือหน่วยงานใดจะเป็นผู้ส่งการ จากนั้นค่อย

มาปลั๊กอินกับระบบ โดยทาง กสทช. จะทำโอเพน เอพีไอไว้ เพื่อให้หน่วยงานต่าง ๆ เชื่อมต่อระบบได้”

“พชร นริพทะพันธุ์” บอกต่อว่า สิ่งที่สำคัญอีกอย่าง คือการบริหารจัดการคนและพื้นที่เกิดเหตุ ซึ่งทาง รอง ผู้ว่าฯ กทม.ก็เห็นด้วย ซึ่งจะมีการตั้งคณะทำงานกลุ่มเล็ก ๆ ขึ้น มีตัวแทนจาก กสทช. กทม. โอเปอเรเตอร์ และ กระทรวงดีอี เป็นต้น เพื่อทำระบบและนำไปทดสอบแบบไม่เป็นทางการก่อน อย่างไรก็ตามเรื่องสำคัญคือการสกรีนคำแจ้งเตือน และหน่วยงานใดจะเป็นผู้รับผิดชอบส่งการนั้น เป็นหน้าที่ของรัฐบาลที่ดำเนินการ ทาง กสทช. จะเป็นผู้เตรียมระบบให้รองรับก่อน ซึ่งการทดสอบจะเริ่มในพื้นที่ กทม. ก่อนจะขยายไปทั่วประเทศใน 1 ปี

ขณะที่ทาง ผศ.ทวิดา กมลเวชช รองผู้ว่าฯ กทม. ด้านภัยพิบัติและสาธารณสุข บอกว่า ได้รับทราบว่า ทาง กสทช.ได้ทำการศึกษาและพัฒนาระบบที่จะนำมาใช้ไว้ระดับหนึ่งแล้ว โดยนำข้อมูลเทียบระบบของประเทศต่าง ๆ เช่น สหรัฐอเมริกา เกาหลีใต้ ญี่ปุ่น ออสเตรเลีย เป็นต้น ซึ่งระบบของ กสทช. มีความพร้อมในเชิงเทคนิค ส่วนการจัดสรรงบประมาณ คาดว่ารัฐบาลนำให้การสนับสนุน เพราะทางนายกรัฐมนตรีมีนโยบายอยากให้ไทยมีระบบนี้ในการใช้งานเพื่อเตือนประชาชนให้เร็วที่สุด

“สิ่งสำคัญที่สุด คือข้อความจากต้นทางต้องเป็นแหล่งที่เชื่อถือได้ ข้อมูลต้องถูกวิเคราะห์มาแล้ว ดังนั้น ระเบียบเงื่อนไข

และข้อกำหนดทางกฎหมายที่เกี่ยวกับข้อมูลแต่ละแบบ จะต้องมี ความชัดเจนเพราะสิ่งที่จะเตือนภัย ไม่ใช่เฉพาะภัยธรรมชาติอาจรวมถึงภัยถูกเงินสาธารณภัยที่มีจุดมุ่งหมายให้ประชาชนไม่รู้ถึงสถานการณ์โดยเร็วที่สุดและสามารถหาทางแก้ไขเอาตัวรอดได้”

ขณะเดียวกันเวลาที่แจ้งเตือนให้คนรู้ในกรณีเรื่องฉุกเฉินที่แจ้งเหตุทันทีทันใดแล้ว ส่วนที่เกิดเหตุจะต้องมีการวางระบบแนวทางปฏิบัติที่จะดูแลคนจำนวนมาก ต้องมีการบริหารจัดการพื้นที่และแนวทาง รองรับผลกระทบ มีข้อกำหนดไว้อย่างละเอียด และระบบต้องออกแบบให้ดีเพื่อมุ่งไปที่การลดผลกระทบที่จะเกิดขึ้นกับประชาชน

เมื่อมีความพร้อมทางด้านอุปกรณ์หรือทางเทคนิคแล้ว ยังต้องดูถึงโครงสร้างพื้นฐานของพื้นที่ด้วยว่ามีความพร้อมมากน้อยแค่ไหน แต่ละพื้นที่ที่มีความพร้อมสอดคล้องกับระบบอย่างไรบ้าง และเมื่อทดสอบแล้วจะสามารถนำไปใช้ได้ในทุกพื้นที่หรือไม่?!

อย่างเช่น พื้นที่ในกรุงเทพมหานครมีความซับซ้อนและความแตกต่างกันในแต่ละพื้นที่ เบื้องต้นคาดว่า น่าจะใช้เวลาทำงานอีก 2-3 เดือนในการดูข้อมูลในรายละเอียดของแต่ละพื้นที่และจะเริ่มทดสอบได้ในเบื้องต้น โดยอาจจะใช้พื้นที่จำกัดก่อน เช่น สวนสาธารณะ อาคารหรือสนามกีฬา เป็นต้น ภายในกรอบเวลาที่กำหนดต้นปีหน้า

“กทม.จะเป็นเจ้าภาพร่วมในการเชิญคณะทำงานมาหารือแนวทางการทำงานในพื้นที่ ขณะที่ กสทช.จะทำระบบโครงสร้างพื้นฐานและข้อกำหนดในการทำงานร่วมกับผู้ให้บริการโทรคมนาคม โดยจะมีการเชิญหน่วยงานที่เป็นต้นทางของข้อมูล เช่น กรมอุตุนิยมวิทยา, กรมทรัพยากรธรณี, กรมควบคุมมลพิษ, กรมชลประทาน และที่สำคัญที่สุดสำนักงานตำรวจแห่งชาติ พร้อมกับหน่วยงานด้านความมั่นคง เพื่อทำระบบทดสอบเบื้องต้นขึ้นมา”

ทั้งหมดเป็นความลับหน้าเรื่อง เซลล์ บรอดแคสต์ ที่ประเทศไทยควรจะมีมานานแล้ว แต่ก็ยังไม่เกิดขึ้น ครั้งนี้คงถึงเวลาที่ต้องแจ้งเกิดสักที!..

จิราวัฒน์ จารุพันธ์